

עמ"ת 13278/12/16 - מדינת ישראל נגד סלאמה ריאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 13278-12-16 מדינת ישראל נ' ריאן(עציר)
מספר פל"א 462138/2016
07 דצמבר 2016

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
סלאמה ריאן (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד אלירן אשכנזי

ב"כ המשיב: עו"ד פריג'ה

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השופטת כרייף) מיום 5.12.16, במ"ת 20415-11-16, בגדרה הורתה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:
מעצר בית מלא בבית אחיו בכפר ברא, בפיקוחו, ובפיקוח לסירוגין של אחותו ודודתו;
איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלונן או מי מהמעורבים בתיק החקירה;
הפקדת ערבויות כספיות (במזומן) צד ג' והתחייבות עצמית.
2. בין נימוקיו מנה ביהמ"ש קמא את העובדה כי בתסקיר המעצר, שלגביו יורחב בהמשך, נקבעה רמת סיכון בינונית למשיב, כי בנוגע למעורבים אחרים בפרשה המנויים באותו כתב אישום נשוא הבקשה למעצר עד תום ההליכים - ניתנו החלטות שחרור, נמצאו מפקחים ראויים במהותם לפי שיטת שירות המבחן, העבירה המיוחסת למשיב בוצעה לפני שנה כלפי מתלונן שמקום מגוריו מרוחק ממקום מעצר

עמוד 1

הבית, לחובת המשיב הרשעה אחת ואין תיקים התלויים נגדו.

בית המשפט קמא התייחס בהחלטתו להמלצה שלילית שניתנה ע"י שירות המבחן בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב - בקובעו כי הוא מתקשה לקבל את ההמלצה נוכח הטעמים כנ"ל.

3. בהודעת הערר מפרטת העוררת כי לטעמה:

שנה בית המשפט קמא שהורה על שחרור המשיב למרות המלצה שלילית של שירות המבחן.

שנה בית המשפט קמא שהורה על שחרור המשיב לחלופה בפיקוח בני משפחה, חרף הערכת שירות המבחן כי מדובר בחלופה שאינה מותאמת לסיכון הנשקף מהמשיב.

שנה בית המשפט קמא כשלא עשה הבחנה ראויה הנוגעת לנאשמים האחרים בכתב האישום - כאשר אלה שוחררו ממעצרם, בהיעדר עבר פלילי לחובתם או בהינתן תסקיר חיובי בענינם - לרבות, בשל גילם.

שנה ביהמ"ש קמא כשלא נתן משקל ראוי להרשעתו הקודמת של המשיב - כאשר בנוגע לזו - הרי שהמשיב ביצע את העבירה נשוא הערר - בעת שהתיק התנהל נגדו בביהמ"ש השלום בראשל"צ.

4. נוכח כל האמור, עתרה העוררת למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

5. מנגד, עותר ב"כ המשיב לדחות את הערר תוך שהוא סומך ידיו על החלטתו המאוזנת והראויה של בימ"ש קמא, שהתייחס בצורה מעמיקה להיות המפקחים המוצעים מתאימים לפקח על המשיב, כל אחד כמפורט בתסקיר המעצר, לרבות תוך הפעלת שיקול דעת ביקורתי כלפי המשיב.

עוד מבקש ב"כ המשיב לתת משקל לעובדה כי נאשמים אחרים שוחררו, ובית המשפט ערך את האבחנה ביניהם ובין המשיב - תוך שהוא נותן לשחרור זה משקל נכון.

6. נדרשתי לטיעוני הצדדים, כמו גם לכתב האישום נשוא הבקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב, כמו גם לתסקיר המעצר שהתקבל בעניינו.

יצוין כי כתב האישום נשוא הבקשה למעצרו של המשיב מייחס לו כי ביום 8.1.16, לאחר שהתפתחה קטטה בין משיב 4 לבין המתלונן, והפניית איום עליו, קשרה נאשמת 9 (שלא התבקש מעצרה עד תום ההליכים) עם אחר, מ.א. (עד מדינה בתיק), וביקשה ממנו כי יחבור למשיב 4 במטרה לפגוע במתלונן. בהמשך, קשרו המשיבים עם מ.א. קשר לתקוף את המתלונן ולפגוע בו, הגיעו לביתו בפתח תקווה, וכאשר זה פתח את דלת ביתו - התנפלו עליו והחלו להכותו נמרצות. בתגובה, צעק המתלונן למשיבים לחדול ממעשיהם, אך אלה המשיכו להלום בו. הוא הצליח לחמוק מהם, רץ אל הרחוב אך אלה הצליחו להשיגו. משיב 1 הפילו ארצה ובהמשך הכתה החבורה את המתלונן בבעיטות לפניו, וגרמו לו חבלות בגין אושפז ונזקק לטיפול רפואי.

7. אין מחלוקת כי המשיבים 1 ו-6 שוחררו ממעצרים בתנאים אף ללא קבלת תסקיר בעניינם, כאשר אין לחובתם עבר פלילי.

משיבים 2, 3, 4 ו-7 עדיין עצורים, וטרם ניתנה החלטה בעניינם.

משיב 8 שוחרר בתנאים, כאשר לחובתו עבר פלילי בעבירת רכוש, ובעניינו התקבל תסקיר חיובי.

8. לחובת המשיב עבר פלילי בת"פ 13470-01-15 (שלום ראשל"צ) מיום 22.3.16, על עבירות מיום 28.5.14 - כאשר הורשע בכך כי ביום הנ"ל הסיע שב"ח, ובהמשך כשהגיעו למקום בו הבחינו בו שוטרים - נמלט המשיב מהם, הם דלקו אחריו בניידת משטרתית, כרזו לו לעצור, התנהל מרדף משטרתית אחר המשיב - שהמשיך בנסיעה מהירה עד למעצרו ע"י השוטרים.

המשיב התנגד למעצרו בכך שסירב להושיט את ידיו לשוטר שביקש לאזקו, הניף רגליו וידיו לכל עבר עד שנעשה כנגדו שימוש בכוח סביר לכבילתו באזיקים.

המשיב נדון ל-4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (נקבע יום 1.5.16 לתחילת העבודות), מאסר ע"ת וקנס.

9. במצב דברים זה, יש להידרש לתסקיר המעצר שהתקבל בעניינו של המשיב, ובנוגע אליו עיקר טענות העוררת בהודעת הערר שהגישה.

השירות מפרט כי המשיב שלל כל מעורבות במצבים ובקשרים שוליים, בחר לטשטש בעייתיות במצבו, לרבות באשר לחשיפה להתנהגות שולית בסביבתו הקרובה, חזרתיות בהסתבכויותיו, ואי ביצוע עבודות השירות כנדרש.

שירות המבחן מעריך את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו של המשיב תוך שהוא מתייחס לאופי האירוע וחלקו בכתב האישום, העובדה כי התנהג בקלות דעת ביחס לתוצאות האפשריות של מעשיו. רמת הסיכון לאלימות נקבעה כבינונית תוך שהתוצאות הצפויות להיות בדרגת חומרה בינונית אף היא.

שירות המבחן מזהה התדרדרות אצל המשיב ביכולתו להיענות לגבולות בשל רקע משפחתי מורכב, עמדות בעייתיות באשר לצורך לשמירה על חוקים, וזאת אף תוך קשרים חברתיים בעייתיים.

שירות המבחן נדרש למבנה המשפחתי של המשיב תוך התייחסות למשפחת מוצאו. בסופו של דבר, קובע כי למרות שהמפקחים המוצעים שנבדקו ע"י שירות המבחן (אחיו, אחותו ודודתו) נמצאו מתאימים - הרי שהחלופה אינה מותאמת לסיכון הנשקף מהתנהגותו נוכח התדרדרותו בתפקודו וביכולתו להיענות לגבולות.

שירות המבחן אף מתייחס לעובדה כי חלופת המעצר הינה במסגרת ביתו ומשפחתו - כאשר אביו ואחיו היו מעורבים אף בפלילים באופן שמעלה ספק באשר ליכולתם לסייע בבלימת התדרדרותו.

10. במצב דברים זה, קבע כב' השופט כרייף בבית משפט קמא בהחלטתה כי היא מתקשה לקבל את ההמלצה הסופית בעניינו של המשיב בתסקיר - נוכח הטעמים שפורטו כנ"ל - בהדגישה כי שירות המבחן ותסקיריו הינם בבחינת המלצה בלבד, כלי עזר, כאשר לביהמ"ש הפררוגטיבה בשיקול הדעת ביחס למסקנה בבסיס אותו מידע שנמסר לו.

11. אכן, המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד, אך חייבים להיות נימוקים כבדי משקל על מנת לחרוג מהמלצה זו.

בעניינו של המשיב, נכונים טעמיו של בית משפט קמא ככל שהדבר נוגע לאלה שפורטו - לרבות, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, מעצר בית במקום מרוחק מהמתלונן, היותם של המפקחים מתאימים למשימת הפיקוח, והחלטות השחרור הנוגעות למשיבים האחרים (1, 6 ו-8) - אך לטעמי, לא ניתן משקל נכון לאפיון ההתדרדרות שזוהה ע"י שירות המבחן אצל המשיב.

התדרדרותו של המשיב תואמת את שפורט בהחלטה זו בהרשעתו בפני כב' השופט שטיין, בת"פ 13470-01-15, והתנהלותו של המשיב בתיק נשוא הרשעתו הקודמת, וזאת ב-28.5.14 - ככל שהדבר נוגע להסעת השב"ח, אך יותר רלוונטי לעניינו באשר ליחסו לשוטרים, הימלטותו מהם, עד כי נאלצו לדלוק אחריו, וגם אז באינטרקציה איתם - התנגד למעצרו תוך שהוא נוהג באלימות.

לא חלף זמן רב מאז ביצוע עבירה זו - ועד ביצוע העבירה לכאורה נשוא כתב האישום בגינו הוא עצור - ב-8.1.16 - ואין להתעלם בעניין זה בגילו הצעיר, יליד 12.5.94 (בן 22 וחצי).

12. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש ממש בהמלצת שירות המבחן שלא להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת - כנגזרת מקווי אישיותו והתדרדרותו בתפקודו ויכולתו להיענות לגבולות.

13. עם זאת, אינני סבורה כי יש להורות בשלב זה על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו - כאשר משקל ניכר יש לגילו הצעיר, והטעמים שפורטו בהחלטת בימ"ש קמא, כשבכל אלה יש כדי להטות את הכף לעבר שקילת הידוק הפיקוח על המשיב וזאת באיזוק אלקטרוני.

14. בנסיבות אלה, אני מורה על ביטול החלטתה של כב' השופטת כרייף בבית משפט קמא - והדיון יושב אליה לצורך קבלת חוות דעת היתכנות פיקוח באיזוק אלקטרוני, וזאת עד ליום 12.12.16 שעה 12:00, מועד הדיון בפני בימ"ש קמא.

15. פרוטוקול ההחלטה יועבר באופן מיידי למינהלת האיזוק האלקטרוני בשב"ס לצורך יישום ההחלטה.

איש הקשר: אביו של המשיב, טל': 000000.

במועד הדיון יחקרו המפקחים שהוצעו.

16. למועד הדיון הנדחה אף ייערך תסקיר משלים לעניין היתכנות האיזוק האלקטרוני ובחינת המפקחים, לכשיוצעו אלה בפניו.

17. המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון בבימ"ש קמא באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ז' כסלו תשע"ז,
07/12/2016 במעמד הנוכחים.
נאוה בכור , שופטת**